

To tenkrát v šedesátom osmom

Jan Vyčítal

1. Mám v Plzni kámoše, už je to řada let,
vždycky rád slyším plzeňskej dialekt,
a když tam jedu čundrem, dám o sobě vědět.
2. Řekne mi: "Usárnu, tu si tutam dej,
na tuten gauč, tam si nesedej,
tam už něco přes dvacet let nesmí nikdo sedět."
3. "Ani já tam nesedám, to se nevyplácí,
tam seděli tenkrát v srpnu Rusáci,
no, a jak sem vlítli, děly se psí kusy.
4. Tátu vytáh' z úkrytu ten ataman,
co tlustým zadkem rozsednul nám otoman,
a od těch dob v něm máme blechy, šváby, rusy."

R1: To tenkrát v šedesátom osmom, když Rus nás osvobodil po svom,
s tanky a děly, na čapkách rudý hvězdy měli,
dost splihlý krovky měli soldáti ze Škodovky
a místní krásky zpívaly sborem:
"Běž domů, Ivane, čeká tě Nataša, Nataša, Nataša, Nataša."

5. Před pár lety byl kámoš u pomníku,
rejhy od bot zbyly jen na chodníku,
když ho k autu vlekli, tak ruce měl za záda.
6. Je to dávno, čas tak rychle utíká,
jeho dcera měla odznak Fučíka,
a s ní socialistický práce celá brigáda.
7. Tenkrát v srpnu byla ještě hrozně malá,
jak to kotě průvodce potřebovala,
průvodce, co by ji ved' po jejím vlastním osudu.
8. Tak ji marně lákali na diskohrátky,
zbyly po ní jen dva uplakaný řádky:
"V tomhle blbým státě já už dál žít nebudu!"

R2: Já trvám na tom, a na to nemusím být Platón,
že dávno měli sedět už doma na prdeli,
my jsme ty druhý, comají k hvězdám rádi pruhu,
na věčný čásky chcem sborem zpívat:
"Škoda lásky ..."

R1: